

N.º 18-

Carta Pastoral de Benedict.º 14 de 19 de De-
zembro de 1744 escrita a D. Frei Colyca-
po Bispo de Pequim na China-

Sec. Orisulê - m. 1 - v. 7

Venerabilis Frater salutem, et Apostolicam Benedictionem. Reli-
quosque fuerunt eodem tempore duo Fratres nosterque Episcopi, qui in
videm die X. Mensis Januarii elapsi anni MDCCXLIII. qua gratiarum
actionem habuimus, quod Tibi Episcopatum Pekinensem in Sinijs contuleri-
mus, referre debemus; altera vero die V. Mensis eisdem Januarii currentis
anni MDCCXLIV. data, qua dolere quereis, Te apud Nos tamquam debi-
toris Apostolicis Constitutionibus, ac Decretis sedis tue, quibus paratus
fueris, cum hisce Episcopis suis accepimus pariter solemnem iuri-
tandi à Te in Episcopatu tuo inauguratione debiti iuxta formam, ac
normam Tibi prescriptam in ipsis Regiis tuis ad Episcopatum promotionis
tue in simili forma Brevis expediri Actum; nec non duo alio in
eisdem prescripto testimonio, alterum quidem de iurejurando super
Apostolicis Constitutionibus, quae incipit = Ex illa die = alterum vero de
iurejurando etiam super alterius Apostolicis Constitutionibus, quae incipit =
Ex quo = observantia prescriptis. Hisce annis conjuncti erant non-
nulla etiam prescripta Missionariorum testimonio, quod Te studium,
etiamque super observantia memoratae Apostolicis Constitutionis =
Ex illa die = esse testabatur, quemadmodum Tu ipse Sacramento
testaris. Sed Fraternitati Tuae primum omnium persuasum esse
debemus, Nos non leviter, sed gravibus rationum momentis, quod Te, et
Apostolicam Constitutionem transgressorem, et indulgentiam permif-
tendumque b. m. Caroli Ambrosii Mercatoris dum viveret, Patriarchae
Alexandrini Apostolicis in Sinijs Legationibus abutentem no-
tante, adductos ad Te itaque Fraternitati Tuae nunc est scriptum.

Quid

animo perit, Laboremque tuum in sacris Missionibus antea peragendis
impendas, atque adeo optime noveris istarum parvium, ac populum
ingeniis, ac moribus, et rerum vices, contestari pro ceteris possis preventis
cetera tempora exspectare, non angustari vasa carnis, sed dilatare spatia
caritatis, ac propterea melius quibus consulere, res omnes in modum,
quo repetenda sunt statu relinquere, cum in praesentia omnis spes de exi-
tando a Christianis istarum parvium debitas Apostolicis Constitu-
tionibus obedientis penitus praecisus videatur. Apostolicis namque Sa-
cratissimo Jesu Christi Evangelium predicandi libere, non tam im-
pediunt, quam cetera subacta est, quippe quod Christiani per vim me-
ritumque ad Idolorum templa trahuntur, unde timendum est ne pro-
ximum imminet Sacris Missionibus excidium. Nec Fraternitati Iug,
nec aliis in vinea Dei adlaborantibus insunt vires, quibus per vim
etiam Christiani, ut vestris mandatis eo, quod par est reverentia
obediunt, cogi possint. Turcari pariter, et ipsi Fideles cum intro Be Ki-
ni regnum, quam in suburbis sub gravi durae servitutis iugo degen-
tibus procul subis antiquis indulgentiis parmissis, quibusque per abu-
sum inhærentes, ne a Dominis ad Imperatorem deferantur, Apostoli-
cerum Constitutionum observantiam periculis, ac tormentis postha-
beant, quamvis Fraternitas tua, aliisque Missionariis per pastorales
exhortationes moneat, obsequi minime omittant. Ac liceat
ut Fraternitas Iug replicetur, post susceptum consilium, omnesque
per tot annos retinendis, et variis faciendis patrie Sinarum, et
præcipue ceremoniis, propriis, et, tanisque in varias partes

inimicis, et deinde a iustis, post divinationem, accuratissime
manusque adhibitis diligenter, requisitisque delictis, meritis eorum
Censuum, et Ceremoniarum discussione, fieri ne possent, ut de
gravissimo conscientie angore consilio tanto providentis capta
et consuetudine tanto sapientis propositis amplius differre neu-
ceret si offitanti Patrocinium proderit, Ceremoniarumque
huiusmodi sensibus, vobisque assensum, satisfaciuntque satis
numquam profecto advenisset tempus, verba tua iuramus, angust
andi vago carnis? Nos quidem non latet Vobis haecsa cogendi, e-
prehendique vires, sed scimus, et certi sumus eandem inesse Vobis vi-
tutem, quam habebant Sancti Iesu Christi Apostoli (si tamen Apostoli
spiritu ducti ad Evangelium predicandum ad remotissimos Populos
cessis) qui regentes omnem fiduciam in eo, qui eos confortabat
et ferventis caritatis zelo, et verbi Divini Ministerio non solum gentes
ad credendum perducebant, sed credentes etiam, nova fidei germina
suscipiente Iesu Christi regem providentissime regabant, et sua
vires, fortiterque incedebant, et excitabant ad illud iucundissimum
spectaculum à Minucia Felice decessit, propterea ubi ab oculis
potius letitiam Christianis habebant, qui intentas manus, obiectaque
tormenta despicientes libertatem suam adversus Reges, et Pri-
cipes erigebant, ubi Dei cedebant. Ingenti cum animi nostri dolore
et graviore, quam explicari possit, magis etiam ex ceptum fuit
etiam de persecutionibus istis adversus Christianos. Iesu Christi
Religionem servientibus verum quod huiusmodi persecutio non
nime

neque deinde proscripti Patres, Ceremoniarumque sine ulla
ne dubitantes fuissent indulgentes, pariterque negantes
Androsij Patriarche, vel desinere, vel minime fieri,
nec dandi Evangelium a literis magis consuevit, nec Chri-
stis ad Idolorum templum irerentur. Hec ne quidem di-
vini Juris humane prudentie regulas dijudicant, unquam
adebunt, quanto magis eadem in animum nunquam indu-
cuntur, quibus pro competer, exploratque est, quod Christiana
Religio inter persecutiones semper increverit ad reverentiam
etiam jam notum est in rebus ad Orthodoxam Religionem
concedit patientiam, sive tolerantiam, ubi de superstitiis
vel Idolatriis agitur, nullo pacto haberi posse, cum enim ju-
Terzilianum: Omnis patientia hujusmodi Idolatriis. Co-
mo unicum, ac singulare solacium, quo nos dolentes, molen-
ue consolamur, inde affertur, quod ex suis literis perspicimus
o debet Apostolicis Constitutionibus, ac Decretis observantia
e studiosum, planeque accensum ego. Quamobrem fore in
o Misericordiarum, et Deo totius consolationis confidimus,
Christifideles propositi Fraternitatis Ius exemplo, Zelo, Opera,
filiis, et monitis exciti Orthodoxam fidem integram, reliquias
que Penitentibus omnino puram, puramque ad Principes etia
nebrarum contemptum, despiciuntque constanti recte profi-
ri, et coram hominibus Deum Christum confiteri non erube-
ant. Nam ubi est, et salutare, ut S. Cyprianus Episcopus, et Mar-

inopiam vult, et proinde docuit, cum de Episcopis per se non tantum
fidei fuerit, sed etiam iudicandum. Inter cetera ob id tantum omnium
sergiorum Dei iohannem Glesium Charivonitum Episcopum Fran-
conitatis Iug apprecantes, Apostolicam Benedictionem Te Deo, Ve-
nerabilis Frater per amantem ingerimus. Dat. Roma Romae apud
S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Decembris
MDCCXLIV. Pontificatus Nostri Anna Lucretia

Caezarius Amatus.

foris Venerabili Fratri
Colycaro Epō Caelinensi
in Sinis